

Arrest

nr. 54 186 van 10 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese uit Berane, Montenegro. U bezit de Montenegrijnse nationaliteit. Na de Kosovo-crisis in 1999 trok u naar Pejë, Kosovo waar u in 2001 trouwde met Ali Rakoci. U werd tot dit huwelijk door uw familie gedwongen nadat uw broer u eerder had betrapd toen u een vrouw kuste. In 2005 kreeg u een seksuele relatie met Valbone Berisha. Jullie liepen soms samen op straat en u kuste haar publiekelijk. Een drietal maanden na de start van jullie relatie werd u thuis door uw man betrapd terwijl u Valbone aan het kussen was. Uw man zei u te vergeven als u de relatie zou stopzetten. U ging akkoord, maar bleef Valbone in het geheim zien. In 2007 verloor u plots het contact met Valbone. U belde haar meermaals zonder gehoor te krijgen. Toen u naar haar familie ging zeiden ze niet te weten waar ze was. Op 17 mei 2008 stierf uw man aan pancreaskanker.

Uw man had zijn familie eerder ingelicht over uw seksuele geaardheid. Na de dood van uw man verweet uw schoonfamilie u verantwoordelijk te zijn voor zijn dood. Hij zou gestorven zijn uit verdriet omwille van uw seksuele geaardheid. Uw schoonfamilie kwam op uw deur kloppen en zei u te vertrekken, zoniet zou u gedood worden. Uiteindelijk besloot u in maart 2009 Kosovo te verlaten, richting België waar u op 23 maart 2009 asiel vroeg. In België werd u verliefd op Asdren Kukleci, een man uit Pejë die al lange tijd in België woont. In het kader van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw UNMIK-identiteitskaart, uw UNMIK-huwelijksakte, een kopie van de Kosovaarse overlijdensakte van uw man en uw Montenegrijnse geboorteakte.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u aangehaald feiten en elementen in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u op intentionele wijze getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden door het achterhouden van uw Montenegrijns paspoort en identiteitskaart. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd gevoegd blijkt immers dat u in het bezit bent van een Montenegrijns paspoort (uitgereikt op 24 juli 2008 in Plav) en een Montenegrijnse identiteitskaart (uitgereikt op 24 juli 2008 te Plav). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u echter geen Montenegrijns paspoort te bezitten en slechts een oude Montenegrijnse identiteitskaart gehad te hebben welke u heeft weggegooid (CGVS, p.3). Uit uw Montenegrijns paspoort blijkt bovendien dat u van de Griekse autoriteiten in Prishtinë een Schengenvisum verkreeg voor de periode 22 december 2008 tot 5 maart 2009. Uit uw paspoort blijkt tevens dat u op 22 december 2008 Griekenland bent binnengekomen. U verklaarde echter voor uw komst naar België in januari 2009 nooit eerder Kosovo en Montenegro verlaten te hebben (CGVS, p.5). Voorgaande ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek naar België en van uw asielrelaas in het algemeen.

U beweerde Kosovo verlaten te hebben na er bedreigd te zijn door uw schoonfamilie die u verantwoordelijk achtte voor de dood van uw man Ali Rakoci. In het kader van uw asielaanvraag legde u uw huwelijksakte en de overlijdensakte van uw man neer. Uit de resultaten van een onderzoek naar de authenticiteit van deze documenten, waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat er niet voldaan is aan een aantal formele en inhoudelijke vormvereisten, waardoor er geen bewijskracht kan gegeven worden aan uw huwelijksakte en de overlijdensakte. Door deze documenten, die de kern van uw relaas onomstotelijk bevatten, neer te leggen, blijkt dat u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze trachtte te misleiden. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat uw man, Ali Rakoci, geboren op 25 maart 1968, officieel geregistreerd staat als inwoner van de stad Pejë in de kieslijsten van Pejë van oktober 2009. De registratie als kiezer in Kosovo gebeurt automatisch. Iedereen die in het bevolkingsregister als Kosovaars staatburger geregistreerd staat en voldoet aan de voorwaarden om te stemmen komt op de kieslijst terecht. Aangezien vanzelfsprekend enkel levende personen in het bevolkingsregister opgenomen worden, impliceert dit dat er geen geloof kan gehecht worden aan het beweerde overlijden van uw man.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde vluchtmotieven.

Uw identiteitskaart en geboorteakte zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen daar uw identiteit op zich niet in vraag wordt gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en van de artikelen 48/3, 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt dat de informatie waarop de commissaris-generaal zijn beslissing baseert niet aan tegenspraak werd onderworpen.

Zij stelt dat het weinig belang heeft dat zij eerst naar Griekenland is gegaan alvorens naar België te komen. Wat volgens haar van belang is, is dat zij in haar land van oorsprong een risico op vervolging loopt.

Zij stelt dat er in Kosovo meerdere personen kunnen zijn die dezelfde naam dragen als haar echtgenoot.

2.1.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de procedure waarbij de commissaris-generaal een beslissing neemt in het kader van de vreemdelingenwet geen rechtsprekende maar een bestuurlijke procedure is waarop het recht op tegenspraak niet van toepassing is.

De Raad wijst er verder op dat de asielzoeker de plicht heeft om de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De vaststelling dat verzoekster liegt over haar vertrek en over haar paspoort en identiteitskaart ondermijnt haar algemene geloofwaardigheid.

Verder is de Raad van oordeel dat het weinig waarschijnlijk is dat er nog een persoon is die dezelfde naam draagt en die op dezelfde datum en op dezelfde plaats geboren is als verzoeksters echtgenoot. Bovendien heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoeksters huwelijksakte en de overlijdensakte van haar echtgenoot vals zijn. Verzoekster betwist dit niet.

Verzoekster verduidelijkt tot slot niet waarom zij van mening is dat de bestreden beslissing de artikelen 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet schendt.

Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas. Bijgevolg maakt verzoekster ook niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.1. In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster herinnert eraan dat haar schoonfamilie haar met de dood bedreigd heeft.

2.2.2. Verzoekster steunt haar vraag voor subsidiaire bescherming volledig op haar asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid van dit asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Verder toont verzoeker niet aan en is er geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in haar land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER